

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023

Beslutningernes dage – Opbyggen massebevægelse for fred gennem udvikling

Ikke korrekturlæst.

I dagens dialog understregede Helga Zepp-Larouche nødvendigheden af at gå over til et nyt paradigme som det primære spørgsmål for menneskeheden. Hun talte om den kinesiske indsats for at indgå en omfattende fredsaftale for Sydvestasien som et skridt fremad, som vejen til at flytte regionen væk fra at tjene som brikker i en geopolitisk konflikt. Hensigten med Lyndon LaRouches Oasis-plan var at give alle nationer i regionen en vej til samarbejde baseret på gensidig egeninteresse, begyndende med at øge den tilgængelige vandmængde til landbrug og industri.

Adspurgt om forskellige forslag til at afslutte konflikten, såsom en OIC/Arabisk Liga-ledet olieembargo eller sanktioner mod Israel, henviste hun til den westfalske model – at søge hævn bringer ikke fred, der skal være tilgivelse, baseret på fælles forpligtelser til at handle til fordel for den anden. Det er svært, det kræver et "åndeligt skift", men intet andet vil virke. Hun talte om IPC's rolle som en katalytisk kraft og opfordrede folk til at deltage i vores mobilisering.

Om Tyskland – det er den værste regering i årevis, sagde hun, at hun håber, at den vil blive udskiftet. Adspurgt om det amerikanske præsidentvalg talte hun om vigtigheden af en national bevægelse omkring Diane Sares senatskandidatur, som

udviser lederskab for en tilbagevenden til den bedste tradition i USA.

Beslutningernes dage – Opbyg en massebevægelse for fred gennem udvikling

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 29. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine kommentarer og spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det begynder at se sandsynligt ud, at pausen i kampene i Gaza kan blive forlænget med yderligere to dage, måske endda lidt mere, men vi er ved at nå frem til et afgørende øjeblik: Der er et voksende pres på Netanyahu og på Biden for at stoppe den død og ødelæggelse, som Netanyahus invasion af Gaza har udløst, og det ser ud til, at det har en vis effekt. Den internationale fredskoalition, som du er meget involveret i, mobiliserer for at fremme en varig våbenhvile og en egentlig løsning baseret på økonomisk udvikling. Hvad er din vurdering på nuværende tidspunkt af, hvor tingene står? Og hvad kan folk gøre for at øge presset på Netanyahu og på Biden for at sikre, at der bliver indgået en aftale om en permanent våbenhvile?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mens vi taler her, finder det særlige møde i FN's Sikkerhedsråd sted, som kineserne havde indkaldt til, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi er formand – jeg tror, han er mere end udenrigsminister, han er ansvarlig for hele Kinas udenrigspolitik – og der er flere andre meget højtstående medlemmer af den kinesiske regering, som er rejst til dette møde; og mens vi taler her, er de forskellige fremlæggelser stadig i gang. Den palæstinensiske repræsentant talte, Israels repræsentant talte, og hele verden følger med i denne begivenhed, fordi dette er en intervention på højeste

niveau i et forsøg på at skabe fred i Gaza, og situationen var ved at komme ud af kontrol. Nu har Kina fremsat et forslag om at afholde en international fredskonference for Mellemøsten, og jeg tror, at det er den eneste måde at gribe situationen an på. Og Den internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet er lige nu engageret i en international mobilisering med alle de kræfter, vi har til rådighed, for at forsøge at få Lyndon LaRouches forslag, som han fremsatte allerede i 1975, om en "Oasis Plan", ind i denne igangværende diskussion: Det vil sige en omfattende udviklingsplan for denne region.

Denne region er blevet brugt af Det britiske Imperium og også af de tidligere franske kolonimagter til at være det område, hvor geopolitik ville forårsage konflikt og skabe mistillid og krige, først og fremmest mod Rusland; nu i den seneste periode klart mod fremkomsten af et nyt udviklingssystem sponsoreret af Kina med Bælte & Vej Initiativet (BRI) og væksten i BRIKS-nationerne, som i august optog seks nye medlemmer: BRIKS er oprindeligt Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, og på topmødet i Johannesburg accepterede de seks nye medlemmer: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Argentina. Fire af disse lande ligger enten i Mellemøsten eller er direkte naboer, som Egypten, der er en slags bro mellem Asien og Afrika; og udvidelsen af BRI var godt på vej.

Jeg har i et stykke tid gjort opmærksom på, at selvom krigen i Ukraine og nu krigen omkring Gaza begge har deres historiske rødder og oprindelse og specifikke forhold, så må man ikke desto mindre se, at de også er brikker i en meget større kamp mellem den neoliberale verdensorden, som tydeligvis er på vej ned, på trods af alle bestræbelser på at tale den op af folk som NATO's generalsekretær Stoltenberg, og de opstigende nationer i det Globale Syd centreret omkring Kina og Bælte & Vej Initiativet.

Det er her, kampen virkelig udspiller sig, for enten

fortsætter man med at spille geopolitik og splitte nationer og sprede spændinger og krig, eller også finder man frem til et nyt paradigme. Og det er i virkeligheden det, der er på spil. Vores pointe har været, at vi fremmer ideen om en omfattende udviklingsplan for hele regionen.

Folk, der har rejst i Mellemøsten, kan bekræfte, at den eneste ting, der mangler i den region, er vand. For når man flyver over flere af disse lande, ser man ned fra flyet, og man ser ørken, ørken, ørken – der er ikke én grøn plet. Oaseplanen, som blev promoveret af Lyndon LaRouche allerede i 1970'erne som en fredsplan, tager udgangspunkt i ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse ferskvand, som kan skabes på mange måder: Den mest effektive form er kanaler mellem Middelhavet, Det Røde Hav og Det Døde Hav, og så afsaltning af det vand. Så kan man have andre metoder til at skabe vand ved at skabe kunstig regn ved at ionisere atmosfæren, ved at tappe ind i grundvandsmagasinerne og dybest set have det vand til rådighed for massiv infrastrukturudvikling, industriel udvikling og landbrugsudvikling. Og kun ved at introducere denne idé, som allerede var på bordet, da Oslo-aftalerne blev underskrevet, men som så blev saboteret af Verdensbanken på det tidspunkt, kun hvis man har et udviklingsperspektiv, er der håb om, at man kan få fred mellem Israel og Palæstina og få en overordnet aftale mellem alle naboerne om at arbejde for alles fælles bedste. Hvis man ikke indfører et sådant perspektiv, er det meget svært at se, hvordan man kan skabe fred i regionen, da positionerne er så fastlåste.

En sådan omfattende fredsplan for Mellemøsten ville så måske være begyndelsen på en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur for hele planeten, som ville tage hensyn til alle landes sikkerheds- og udviklingsbehov, for jeg mener, at det er tvingende nødvendigt for at komme ud af denne nuværende geopolitiske konfrontation.

Så dette er lige nu fokus for vores mobilisering, og på fredag har vi et nyt møde i International Peace Coalition, hvor vi

vil præsentere en opdateret version af denne Oasis Plan. Folk bør kontakte os, ringe til os, skrive til os, være en del af vores mobilisering, for jeg tror, vi har brug for en forening af alle fredsbevægelser rundt om i verden for at fokusere på løsningen af konflikten. For det er ikke nok bare at være imod krigen. Vi har brug for en tostatsløsning for Mellemøsten, men den kan kun have en chance for at fungere, hvis der sker en massiv forbedring af levestandarden for alle mennesker i hele regionen.

SCHLANGER: Hvis du har et spørgsmål til Helga, kan du sende det til os på questions@schillerinstitute.org.

Helga, flere mennesker har sendt spørgsmål om de bredere diplomatiske initiativer. Og en person skrev: "Hvad holder medlemmerne af Organisationen for Islamisk Samarbejde og Den Arabiske Liga tilbage fra at tilbageholde olie- og gasleverancer til Israel?" Jack Gilroy fra Pax Christi sendte et spørgsmål ind; han sagde: "Hvad med BRIKS' forslag om økonomiske sanktioner mod Israel?" Hvad synes du om de forslag?

ZEPP-LAROCHE: Tja, jeg er ikke sikker. For problemet er ikke straf og hævn, og så en ny cyklus. Jeg forstår godt, hvorfor folk gerne vil bryde de diplomatiske forbindelser med Israel eller i det hele taget gå i retning af sanktioner. Jeg har en lidt anden tilgang: Det betyder ikke, at man tilgiver de utilgivelige forbrydelser, der er blevet begået, men det er den absolutte erfaring fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religiøs krigsførelse i Europa, at efter at have mistet næsten to tredjedele af Europa på det tidspunkt, eller store dele af Europa, og de fleste mennesker var døde, kom de til den konklusion, at man er nødt til at indføre noget helt andet: Så Den Westfalske Fred udviklede principperne om, at man for fredens skyld er nødt til at tilgive forbrydelserne på den ene side og den anden side. Det betyder ikke, at man glemmer dem, det betyder ikke, at man ikke opretholder mindet og drager konklusioner for fremtiden. Men man er nødt til at

sætte en grænse, hvor man tilgiver. For ellers, hvis man bliver ved med at tælle, "den side gjorde det, og den side gjorde det ...", vil det betyde, at voldens cyklus fortsætter.

Jeg ved godt, at det er meget svært for folk at acceptere, men jeg tror ikke, at det er et isoleret problem, for som jeg sagde lige før, er det, der er på spil, både i tilfældet med Ukraine – tænk bare på de fem eller nu seks gange, NATO har udvidet mod øst og omringet Rusland med det klare geopolitiske mål at afvikle Rusland i sidste ende; og det er virkelig interessant, at Putin i går holdt en meget vigtig tale for Det Russiske Folkeråd, som blev grundlagt i 1993; han holdt en meget vigtig tale, hvor han sagde, at der er folk, der igen taler om at "afkolonisere Rusland", befri folk, etniske grupper i Rusland, og at der er en plan for at nedbryde Rusland. Jeg tror, at det desværre bekræftes af mange aktiviteter, og man kan tydeligt se, at på trods af at der er specifikke ting – vores tid er for kort til at gennemgå dem nu – men det større spil er mellem Vesten og Rusland og Kina. Og Mellemøsten, eller Sydvestasien, er en del af det store strategiske spil.

Så hvis man ikke tager højde for alle faktorer, og efter min mening kræver det, at vi får en forståelse mellem alle nationerne og alle kræfterne i verden, at vi er nødt til at bevæge os til et helt andet niveau, vi er nødt til at bevæge os til et nyt paradigme for internationale relationer, hvor vi sætter den ene menneskehed først og sætter alle nationale interesser i samhørighed med den ene menneskehed. Det er en slags åndeligt spring, et mentalt spring til et helt nyt niveau, og det er baseret på Nicholas af Cusas tænkning og modsætningernes sammenfald, coincidentia oppositorum, som var en tænkemåde, han udviklede, og som jeg mener, informerede Den Westfalske Fred, fordi den gjorde det muligt for deltagerne, på trods af alle krigsforbrydelserne på begge sider, at bevæge sig til et nyt niveau og fastslå, at deres udenrigspolitik fra nu af skulle være baseret på den andens interesse, dvs. alle

andre; og at udenrigspolitikken skulle være bygget på kærlighed. Og jeg tror, at det er en kvalitet, som måske lyder utopisk for nogle mennesker, fordi de naturligvis hævder, at det militær-industrielle kompleks aldrig i vores tid vil nå op på kærlighedens niveau i udenrigspolitikken. Men hvis vi får en massebevægelse for fred og en helt anden form for internationalt samarbejde mellem alle nationer, ja, så vil det militær-industrielle kompleks' magt heller ikke bestå for evigt.

Men jeg prøver at sige, at vi har brug for en helt anden beskaftenhed, hvis vi vil undgå verdenskrig: For både i tilfældet med Ukraine og i tilfældet med Sydvestasien, hvis disse konflikter skulle blive optrappet, og i begge tilfælde er denne fare absolut til stede, og det ville komme til brug af atomvåben, er det logikken i atomvåben, at de alle vil blive brugt, når først et er blevet introduceret, og at det vil føre til civilisationens undergang og udslettelsen af alt, hvad vi nogensinde har kendt, elsket og holdt af, fordi der ikke vil være nogen tilbage til overhovedet at overveje, hvad der gik galt. Og der er nogle ekstremt skøre og sindssyge mennesker, der leger med det, som om man kunne "vinde" en atomkrig!

Så man er nødt til at starte fra det værst tænkelige scenarie, som er en atomvinter efter en atomkrig, og derfor er man nødt til at definere løsningen fra den vinkel: Med andre ord er man nødt til at introducere et koncept, der overvinder alle konflikter på regionalt plan, og det skal tage udgangspunkt i den ene menneskehed. Jeg tror, at den eneste regering, som jeg har hørt tale om at gå i denne retning, faktisk er Kina, fordi Xi Jinping altid taler om "menneskehedens fælles fremtid", hvilket betyder, at vi kun har én fremtid. Og jeg har hørt Putin sige lignende ting, og nogle ledere fra landene i det Globale Syd bevæger sig også i denne retning, og jeg mener bestemt, at det er det eneste niveau, hvor dette problem kan løses.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en af vores kolleger, som er historiker, og han spørger: "Når kampene er stoppet, hvad sker der så? Gaza er ødelagt. Genopbygning – men hvordan?"

ZEPP-LAROUICHE: Ligesom i den Westfalske Fred er der mange detaljer, der skal afklares, men jeg tror, at genopbygningen af Gaza og genopbygningen af en palæstinensisk stat, der indfører præcis den slags økonomiske udviklingstiltag, som jeg talte om før, er det, der skal gøres. Og jeg tror kun, at det kan gøres ved, at det internationale samfund indskærper deres absolutte beslutning om, at det skal ske; og også ved at lægge pres på USA, hvilket skal komme både fra USA's egne rækker, fra borgerne i USA, men også fra det internationale samfund. For det er meget tydeligt, at hvis USA, hvis den amerikanske regering ville bede Israel om at gå med til denne politik, så ville de gøre det. Netanyahu har for nylig prælet med, at han trodsede det amerikanske pres, men jeg tror ikke, at det er sandt. Hvis USA i klare vendinger insisterede på, at Israel var nødt til at rette ind, ville de være nødt til det.

Så den virkelige opgave er derfor at kræve af hvert eneste menneske, at de ikke tier stille over for det, der sker, men det største ansvar ligger helt klart hos USA og de amerikanske borgere for at rette op på deres regerings fejlagtige politik.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der følger den samme tankegang, fra en fast seer, der spørger: "I betragtning af den voksende modstand mod Bidens tilsagn om at give flere penge til krigen i Ukraine og krigen i Gaza, 105 milliarder dollars mere i tillægsloven, vil Schumer og pro-krigsfraktionen i Kongressen være i stand til at få dette igennem, i betragtning af den voksende modstand i USA?"

ZEPP-LAROUICHE: Det er ikke et krystalkuglespørgsmål, det er et spørgsmål om politisk mobilisering. Jeg tror, at Schumer tydeligt viser, at han er en person, der spiller med på det militærindustrielle kompleks' spil. Og jeg tror, at der er et voksende antal mennesker, i alle lag, blandt jøder, muslimer,

alle slags etniske minoriteter, og både demokrater og republikanere, som virkelig er trætte af denne endeløse krigspolitik.

Hvad har den gjort ved USA? Da 11. september startede interventionerne i Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og sandsynligvis en hel masse andre lande, blev disse lande ødelagt! De øgede ikke USA's magt og omdømme: Faktisk tror jeg, at hele dannelsen af det Globale Syd, som nu er ved at blive en kraft for en ny økonomisk verdensorden, er resultatet af et gigantisk blowback. Hvis USA ikke havde startet disse interventionistiske krige, tror jeg ikke, at det Globale Syd ville gå sammen med Kina om et nyt økonomisk og finansielt system. Jeg synes, at eliterne i Vesten, i NATO, i USA og Europa, bør tænke over, at deres politik har forårsaget dette. Det er ikke Rusland, det er ikke Kina, men det er politikken med interventionskrige, som har kostet millioner af mennesker livet! Tænk bare på Madeleine Albrights berygtede, barbariske udtalelse om, at 500.000 børns død i Irak som følge af de sanktioner, der blev indført efter krigen, var en pris, der var værd at betale, sagde hun. Det "Ugly American"-image, som Madeleine Albright personificerer som ingen anden – ja, jeg kunne nævne et par stykker mere, men hun er helt sikkert en "Ugly American", hvis jeg nogensinde har set en – det har fået hele det Globale Syd til at gøre oprør, og når sanktionspolitikken, som Cæsar-sanktionerne mod Syrien, som – jeg mener, folk er ikke dumme! De kan se, hvad der er hensigten med sådanne sanktioner, nemlig at få befolkningen i det pågældende land til at gøre oprør mod deres regering og føre til et regimeskifte. Så denne politik har tydeligvis slået fejl, og jeg mener, at det skal slås fast.

Og vi er nu nået til et punkt, hvor der er en international erkendelse af, at krig ikke længere kan være et middel til konfliktløsning i en tid med atomvåben: Det er ved at gå op for flere og flere mennesker. Der er flere og flere, der er imod ideen om krig, imod militær produktion, og jeg tror, at

det er nødt til at stige, for nu bliver det også meget klart, at det transatlantiske finansielle system oplever alvorlige problemer. Det amerikanske banksystem er så godt som bankerot. Den tyske økonomi er ved at kollapse, den falder som en sten. Og du ved, de forsøger at militarisere den tyske økonomi og gå efter en militær oprustning. Hvordan vil de finansiere det? De vil skære ned på de sociale ydelser.

Så jeg opfordrer alle mennesker til faktisk at tælle, hvor mange skoler der kunne bygges for de penge, der sendes til disse endeløse krige? Hvor mange sundhedssystemer kunne der skabes? Og jeg tror, vi er nødt til at begynde at mobilisere befolkningen for virkelig at sætte en stopper for dette, fordi denne militære produktion er et komplet spild, set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt, og det fylder kun lommerne på dem, der spekulerer i obligationer og aktier i de militære firmaer. Og det må blive klart, og en offentlig mobilisering bør virkelig sætte en stopper for det.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet. Og husk, at der på fredag, den 1. december, vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition, og hvis du er interesseret i det, kan du sende os en e-mail eller ringe til os, så fortæller vi dig, hvad du kan gøre for at deltage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, og her er et fra Gregory: "Hvilke faktorer bidrog til, at de israelske forsvarsstyrker ikke reagerede rettidigt på Hamas-angrebet den 7. oktober?" Og han spørger: "Har vi at gøre med en situation, der ligner den, som Lyndon LaRouche beskrev i forbindelse med 11. september-angrebene i 2001, at Lyn havde forudsagt en 'rigsdagsbrand' for at give Bush-regeringen mulighed for at skifte emne?" Så hvad synes du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget interessant spørgsmål, for der er mange ubesvarede spørgsmål i denne henseende. For det første viser det sig nu, at der ikke var én advarsel til den

israelske regering før, som den fra den egyptiske regering, men tilsyneladende var der flere stemmer i Israel, der advarede Netanyahu, og tilsyneladende også en rapport fra CIA, der advarede om, at et større Hamas-angreb var under planlægning. Ikke desto mindre blev IDF's sikkerhedsstyrker trukket væk fra Gaza-hegnet; de blev omplaceret til Vestbredden; det er én stor ting.

Så er der mange andre spørgsmål, jeg mener, dette tunnelsystem under Gaza, angiveligt 500 km tunneler, 30 meter dybe. Jeg mener, det er ikke noget, der bare kan bygges på en uge! Det tager år og atter år – så hvorfor blev det ikke opdaget? Hvorfor var det aldrig et problem? Hvordan befæster man sådan et tunnelsystem? Man har brug for en enorm mængde cement, beton: Hvordan blev det transporteret? Hvordan kom det meget store antal missiler og andre våben ind i Gaza, som (angiveligt) var fuldstændig overvåget til det sidste? Hvordan kom disse våben derind?

Så der er mange, mange af den slags spørgsmål, som i virkeligheden stiller spørgsmålet: Måske var alt, hvad Hamas gjorde gennem mange, mange år, måske 20 år, kendt af Mossad? Var det kendt af IDF? Det ville i så fald bringe os til spørgsmålet om en 11. september-lignende begivenhed.

Det kan jeg ikke svare på lige nu, men jeg tror helt sikkert, at der kan rejses spørgsmålstegn, og en undersøgelse – en international undersøgelse – ville være helt på sin plads.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, Helga, som nok er lidt smertefuldt for dig, men som du har talt en del om. Nogen skrev ind og spurgte: "Hvor meget længere kan Scholz-koalitionen i Tyskland overleve i betragtning af de forfærdelige nyheder med økonomien, den fortsatte forpligtelse til krig i Ukraine og nu støtten til Israel?" Hvad er din vurdering af det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at vi er tynget af den værste

regering, Tyskland nogensinde har haft, i hvert fald i efterkrigstiden. Jeg har altid ment, at Merkels regering kvalte kreativiteten i Tyskland ved at indføre en masse middelmådighed, men det, der nu regerer i Berlin, får Merkel til at ligne et geni i sammenligning. Det er virkelig for meget. Denne regering er en klodsmajor, og man ved aldrig, om de er klodsmajorer og ude af stand til at styre en økonomi, eller om de faktisk er de grønnes indflydelse, der har til hensigt at afindustrialisere Tyskland? For det har været De Grønnes eksplicitte program i så lang tid, at jeg ikke ville tro, at det, de gør, til dels er bevidst, at de bare vil afvikle industrien, fordi de er ideologer og gerne vil føre Tyskland tilbage til middelalderen og en slags feudalistisk totalitær orden, for det er også det, der foregår i Tyskland lige nu.

Jeg ved ikke, hvor lang tid det vil tage. Scholz holdt i går en tale om afgørelsen fra den føderale forfatningsdomstol i Karlsruhe, som dybest set havde erklæret det ulovligt at afskaffe gældsbremsen, som en eller anden dum kombination af mennesker havde stemt ind i Grundgesetz, forfatningen, på et tidligere tidspunkt. Og nu skal man have to tredjedeles flertal for at ændre det. Nu er der nogle mennesker, især i De Grønne og i Socialdemokratiet, som taler om, hvordan man kan ændre på gældsbremsen; dette blev straks afvist af De Frie Demokrater og Kristendemokraterne.

Den regering er så fuld af selvmodsigelser: Der er partier, som på nogle punkter er diametralt modsatte af hinanden, men for at holde fast i magten, holder de sammen. Men resultatet er naturligvis afgrundsdybt. Lederen af den Kristelige Sociale Union (CSU), som er ministerpræsident i Bayern, Markus Söder, opfordrede til et tidligt valg, så der kan afholdes forbundsdagsvalg samtidig med valget til Europa-Parlamentet i juni næste år. Jeg ved ikke, om det vil fungere; det vil kræve mere handling fra oppositionen. Men jo før denne regering bliver stemt ud, jo bedre, for de er ved at køre Tyskland i

sænk, og det er forfærdeligt! Fordi de ødelægger ting, som er blevet opbygget i generationer efter efterkrigstiden. Og når man taler med almindelige tyskere, uanset hvor man møder dem, skraber man i overfladen, og de er ved at eksplodere af fortvivlelse, af raseri, af fuldstændig forfærdelse.

Så jeg synes, vi er i en meget dårlig situation i Tyskland. Og det er meget tydeligt, at hele Europa befinder sig i en meget vanskelig situation. Der har lige været et stort møde i Frankrig med "falske suverænister", som Jacques Cheminade, vores samarbejdspartner i Frankrig og tidligere præsidentkandidat, kaldte dem. Det er folk, der lader, som om de går ind for et suverænt Frankrig, men de holder sig mest til neoliberale økonomiske politikker, den østrigske skole, og de er for det meste nu ved at blive trukket ind i et geopolitisk spil. Så de ligner oligarkiets "Plan B". Og der er lignende formationer i mange lande. Så jeg tror, vi er i stor fare, for historien gentager sig aldrig nøjagtigt, men der er mange mennesker, der ser paralleller mellem det, der sker i Europa lige nu, og begyndelsen af 1930'erne.

Og den måde, de forsøger at eliminere ytringsfriheden og andre frihedsrettigheder på: Den virkelige totalitære fare er ikke der, hvor man normalt siger – Rusland og Kina er lande, man ikke kan kalde totalitære, fordi de kommer fra en helt anden tradition, en anden kultur. Men Vesten forsøger altid at sætte navn på lande, der har et andet socialt system, og det var det, Biden sagde; han kom med en virkelig provokerende udtalelse om Xi Jinping, efter at de havde mødtes i San Francisco. Han blev spurgt af en journalist i en klar provokation, om han mente, at præsident Xi Jinping var en diktator, og han sagde: "Ja, han kommer fra et helt andet system end vores eget." Som om det at komme fra et andet system automatisk ville betyde, at man var en diktator! Det er bare terminologi, der stammer fra den kolde krig, og den er altid blevet brugt af efterretningstjenesterne til at skyde skylden på en fjende – det var sproget i Kongressen for

Kulturel Frihed, og hvis du ser på terminologien, er det den samme! Selv om Rusland ikke længere er et kommunistisk system, selv om Kina er meget værdsat af 150 nationer fra det Globale Syd. Så når man kigger lidt dybere på alle disse ting, kommer man til den konklusion, at disse etiketter ikke siger ret meget.

Så for at vende tilbage til dit spørgsmål, så håber jeg, at denne regering kan blive erstattet af bedre partier. Der er mange bestræbelser på at skabe nye partier på dette tidspunkt. Vi promoverer også vores egen Borgerrettighedsbevægelse Solidaritet (BüSo), og jeg kan kun sige, at vi har brug for et alternativ til den tyske regerings nuværende forsøg på at remilitarisere Tyskland på måder, som kun kan få hårene til at rejse sig.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, som faktisk udspringer af det første, er, at flere mennesker spørger om det kommende amerikanske præsidentvalg i 2024. Don siger for eksempel: "Måden at løse dette på er at fjerne det amerikanske demokratiske parti." En række mennesker forsøger at give demokraterne skylden for det.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at den nuværende kombination af præsidentkandidater virkelig giver plads til forbedringer. Biden er tydeligvis ikke længere så egnet til at stille op som præsidentkandidat. Tidligere præsident Trump – jeg har ikke set på hans program for nylig, men han er tydeligvis ikke på linje med tidens trend, hvilket er, hvad den Globale Majoritet udtrykker, nemlig ønsket om samarbejde snarere end en fortsættelse af det geopolitiske spil. Og de andre kandidater er heller ikke uden problemer. Man kunne håbe, at der er en anerkendelse af behovet for samarbejde.

Nu kan jeg kun helhjertet støtte kandidaten til det amerikanske senat i New York Diane Sare, og jeg har fået at vide, at der nu er en stor græsrodsbevægelse til støtte for hende. Der dannes "Friends of Sare"-cirkler i mange stater.

Jeg tror, man håber, at der i hver eneste af de 50 stater plus Washington D.C. vil blive oprettet en "Friends of Sare"-kreds, og at der omkring den forhåbentlig vil blive dannet en ny præsidentliste, ikke en præsidentkandidat, men måske kandidater, der virkelig repræsenterer et alternativ. Så jeg kan kun håbe, at en sådan indsats vil lykkes, for jeg kan sige, at hele verden længes efter et bedre Amerika. Folk over hele verden håber, at Amerika vil vende tilbage til traditionen fra de grundlæggende fædre, fra Lincoln, fra John Quincy Adams, naturligvis, hvad angår udenrigspolitik, fra Franklin D. Roosevelt, hvad angår økonomisk politik, fra Kennedy, hvad angår fredspolitik; og at denne tradition i Amerika vil komme i forgrunden.

Det er, hvad hele verden ønsker, og jeg kan kun opfordre folk i Amerika til at genoverveje deres historie i en fart.

SCHLANGER: For dem, der spørger, så stiller Diane Sare op til det amerikanske senat i staten New York. Og du kan finde ud af mere om hende på hendes hjemmeside Sare for Senate.

Så Helga, tak fordi du kom. Igen skal folk være opmærksomme på det kommende temamøde fredag den 1. december. Se efter information på Schiller Instituttets hjemmeside, skriv til os, ring til os, lad os vide, hvis du er interesseret, og vi vender tilbage til dig.

Helga, tak fordi du kom, og forhåbentlig vil mange mennesker se dig på fredag!

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses på fredag.